

ناگازاکی
اریک فی
محمود گودرز

برنده‌ی جایزه‌ی بزرگ رمان از
آکادمی فرانسه

هیرمند

یادداشت مترجم

اریک فی^۱ سوم دسامبر ۱۹۶۳ در لیموژ فرانسه به دنیا آمد. او که مدرک تحصیلی اش را در رشته‌ی روزنامه‌نگاری از مدرسه‌ی عالی روزنامه‌نگاری لیل گرفته، اکنون در آژانس خبری رویترز مشغول به کار است. کتاب اول اریک فی، رساله‌ای بود درباره‌ی نویسنده‌ی آلبانیایی اسماعیل کادره^۲ که همراه با مجموعه گفت‌وگویی که فی در تیرانا و سپس در فرانسه با او انجام داده بود، چاپ شد. اولین اثر داستانی فی داستان کوتاهی بود به نام ژنرال انزو^۳ که در سال ۱۹۹۲ در مجله‌ی لو سرپان آپلوم^۴ منتشر شد. سه سال بعد، این داستان کوتاه را بسط داد و آن را با همین نام در قالب رمان چاپ کرد. سال ۱۹۹۸ مجموعه داستان و هم‌انگیزش با عنوان من نگهبان فانوس دریایی^۵ ام جایزه‌ی ادبی دو مگو^۶ را به خود اختصاص داد. سپس مقاله‌ای منتشر کرد به نام در آزمایشگاه‌های بدترین^۷ که موضوع آن بررسی ضدآرمان‌شهرها از اورول تا آلدوس هاکسلی و ری بردبری بود. وی

1. Eric Faye
2. Ismail Kadaré
3. Le Général Solitude
4. Le Serpent à Plumes
5. Je Suis Le Gardien Du Phare
6. Deux Magots
7. Dans Les Laboratoires Du Pire

در مقاله‌ای دیگر به نام آسایشگاه بیماران زمان^۱ ارتباط میان شخصیت‌های رمان‌های قرن بیستم (در آثار توماس مان، دینو بوتزاتی، ژولین گراک و کوبو آبه) و زمان را بررسی کرد.

آثارش که در انتشارات ژوزه کورتی و استوک منتشر شده‌اند، اغلب داستان‌های کوتاه پوچ‌گرا و تا اندازه‌ای وهم‌آلود، رمان (از جمله رمان علمی تخیلی سفر در دریای باران‌ها^۲ - جایزه‌ی یونسکو - فرانسواز - گالیمار)، مقالات و سفرنامه‌هایی را در برمی‌گیرد که نمونه‌اش قطارهای شبانه‌ی من^۳ بشود: اقتباسی از سفرهای آسیایی و اروپایی نویسنده از سال ۱۹۸۲ تا ۲۰۰۵. در سال ۲۰۰۹، ما همیشه پاریس را خواهیم داشت^۴ را منتشر کرد که در آن مسیر ادبیات و هم‌انگیز را از دوران کودکی پی می‌گیرد و از ملاقات‌هایش با نویسندگان دیگر (اسماعیل کاداره، ژولین گراک^۵) می‌گوید. در سال ۲۰۱۰، به همراه کریستان گارسن^۶ نویسنده به یاقوتستان روسیه سفر کرد و در امتداد رود لنسا تا دهانه‌ی آن در اقیانوس منجمد شمالی پیش رفت. حاصل این تجربه، سفرنامه‌ای است به نام در امتداد رودها - دفترهای خاور دور روس^۷. از سال ۲۰۰۵، آثارش بیشتر به سمت سفرنامه‌گرایی پیدا کرد اما لابه‌لای آن‌ها قصه‌ها و روایت‌هایی نیز دیده می‌شود. او در سال ۲۰۱۲ همراه با عده‌ای دیگر از نویسندگان به رود نی سئی در سیبری مرکزی و منطقه‌ی ممنوعه‌ی نورلیسک رفت. داستان‌های کوتاهش مانند مجموعه داستان دلچکی از سیرک فرار کرد^۸ نگاهی همجوآمیز و اغلب انتقادی به دنیای کار و لیبرالیسم اقتصادی دارد.

1. Le Sanatorium Des Malades Du Temps
2. Croisière En Mer Des Pluies
3. Mes Trains De Nuit
4. Nous Aurons Toujours Paris
5. Julien Gracq
6. Christian Garcin
7. En descendant les fleuves - Carnets de l'Extrême-Orient russe
8. Un clown s'est échappé du cirque

اریک فی، شماره‌ی ویژه‌ی درباره‌ی کافکا (اُترمان^۱ ۱۹۹۵) را سرپرستی کرده و در چاپ آثار کاداره در انتشارات فایار مشارکت داشته است. همچنین خاطرات مترجم آلبانیایی یوسوف وریونی^۲ به نام دنیاهای محو شده، خاطرات یک اروپایی^۳ به قلم وی در انتشارات ژان کلود لات منتشر شده است. او در بیست و هشتم اکتبر ۲۰۱۰ جایزه‌ی بزرگ رمان آکادمی فرانسه را به خاطر رمان ناگازاکی^۴ دریافت کرد. این رمان تاکنون به بیش از بیست زبان ترجمه شده است.

آثار:

- ۱۹۹۱ - اسماعیل کاداره، پرومته‌ی حامل آتش، مقاله
- ۱۹۹۱ - مجموعه گفت‌وگوها با اسماعیل کاداره
- ۱۹۹۳ - در آزمایشگاه‌های بدترین، مقاله
- ۱۹۹۵ - ژنرال انزوا، رمان
- ۱۹۹۶ - آسایشگاه بیماران زمان، مقاله
- ۱۹۹۷ - پاریژ، رمان، جایزه‌ی کارتیه لاتن
- ۱۹۹۷ - من نگهبان فانوس دریایی‌ام، مجموعه داستان، جایزه‌ی دو مگو
- ۱۹۹۸ - راز سه مرز، رمان
- ۱۹۹۹ - سفر در دریای باران‌ها، رمان، جایزه‌ی یونسکو - فرانسواز - گالیمار
- ۲۰۰۰ - روشنایی‌های فسیل و قصه‌های دیگر، مجموعه داستان
- ۲۰۰۱ - خاکسترهای آینده‌ام، رمان
- ۲۰۰۲ - چند هدف شریف برای انقلاب از کارافتاده
- ۲۰۰۳ - مدت یک زندگی بدون تو، رمان
- ۲۰۰۵ - قطارهای شبانه‌ام، سفرنامه

1. Autrement
2. Jusuf Vrioni
3. Mondeseffacés. Souvenirs d'un Européen
4. Nagasaki